

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

7 JANUARI 1994

ONTWERP VAN DECREET

inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De bekommering van de decreetgever in de sector van de persoonsgebonden aangelegenheden is zeer groot. De organisatie van de zorg- en dienstverlening vergt een grote aandacht. Niet alleen de erkenning van de zorg- en dienstenverstrekkende organisaties staat vooraan, maar evenzeer hun ondersteuning door middel van personeelssubsidies en werkingssubsidies, bovendien is de kwaliteitscontrole en de zorg voor de continuïteit een voortdurende opdracht. Niet op de laatste plaats komt de subsidiëring van de investeringen in infrastructuur.

Dit ontwerp-decreet behandelt het luik van de investeringssubsidies. Het ontwerp geeft het materiële kader waarbinnen de optimale functionering van de organisaties en instellingen moet mogelijk worden.

Het grootste deel van de investeringssubsidies in de persoonsgebonden aangelegenheden wordt tot op heden door het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen afgehandeld. De verdiensten van dit Fonds hoeven niet meer te worden onderstreept, het volstaat te verwijzen naar de kwantiteit en de kwaliteit van de realisaties in de ziekenhuissector en de bejaardensector. Bovendien werd recent door middel van de alternatieve financieringsvormen een grote impuls gegeven.

Toch moeten er enige veranderingen worden aangebracht om een optimale functionering te garanderen. De infrastructuurdossiers in de persoonsgebonden sector bewandelen vele paden, een deel wordt via het Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen behandeld, een deel via de onderscheiden administraties gezondheidszorg en

welzijnszorg, een deel via het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap. De reglementering en de procedures zijn al te verscheiden en ondoorzichtig. De afhandeling van een dossier kan door de opsplitsing in vele loten soms jaren duren alvorens de infrastructuur uiteindelijk dienstig wordt. De initiatiefnemer verkeert vaak in het ongewisse over de mogelijkheden tot realisatie van zijn project.

Dit ontwerp-decreet tracht een oplossing te geven aan deze problemen. Te dien einde zal onder meer het Vlaams Infrastructuurfonds voor de Persoonsgebonden Aangelegenheden worden opgericht.

Dit Vlaams Infrastructuurfonds komt in de plaats van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen. Dit laatste wordt opgeheven.

Op het administratieve vlak betekent de oprichting van deze nieuwe instelling van openbaar nut geen verzwaring. De taak, de werkwijze, de functie van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen wordt overgenomen. Enkel de bevoegdheid van het Vlaams Infrastructuurfonds wordt uitgebreid, omdat via dit kanaal meer sectoren dan voorheen hun investeringsdossiers zullen afhandelen.

De opzet is omvangrijk, niet alleen naar het toepassingsgebied, maar in zijn totale streven naar vereenvoudiging van de procedure, objectivering in de behandeling, rechtszekerheid maar ook responsabilisering van de bouwheer, budgettaire beheersbaarheid en tijdswinst.

1. Het toepassingsgebied

Het toepassingsgebied omvat de gehele persoonsgebonden sector. In tegenstelling tot de verdeelde aanpak die nu heerst, waar naast de regeling in het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen, ook nog aparte luiken voor de gezondheidscentra, voor de sanatoria, voor de gehandicaptenvoorzieningen, voor de kinderdagverblijven bestaan, wordt hier duidelijk voor een gelijke, uniforme aanpak gekozen.

De uitbreiding tot de totaliteit van de persoonsgebonden aangelegenheden laat toe een afhandelingsmodel te hantieren, overal dezelfde basisbegrippen en dezelfde procedure toe te passen.

De eenheid wordt bewaakt en gegarandeerd door de oprichting van een instelling van openbaar nut van categorie A volgens de bepalingen van de wet van 16 maart 1954, het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden.

2. De toegankelijkheid

Door middel van het Vlaamse Infrastructuurfonds wordt de toegankelijkheid en de transparantie voor de gebruiker-initiatiefnemer verwezenlijkt : een enkel loket voor alle investeringsdossiers in de persoonsgebonden aangelegenheden.

Evenwel moet er rekening gehouden worden met de sectoren waar instellingen van openbaar nut zijn opgericht. De loketfunctie die deze instellingen in hun respectieve sectoren vervullen, mag niet genegeerd worden. Waar de opzet is dat elke aangelegenheid betreffende het kind, door 'Kind en Gezin' wordt behandeld, en dat elke aangelegenheid betreffende de gehandicapte persoon, door het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap wordt behandeld, moet die opzet worden gevrijwaard.

De toepassing van dit decreet kan niet inhouden dat voor sommige categorieën van investeringsdossiers opnieuw aparte toegangen worden geïnstalleerd, zoniet gaat het wezen ervan verloren. Dus zullen Kind en Gezin en het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap zelf voor de uitvoerende taken van het decreet instaan, tenminste voor de categorieën van investeringen die op die instellingen van toepassing zijn. Dit betekent geen wijziging in de dossierstroom naar het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, dat ook al op dit ogenblik de eigen investeringsdossiers afhandelt. Dit betekent wel een wijziging in de dossierstroom naar Kind en Gezin toe, omdat op dit ogenblik de investeringsdossiers voor kinderkribben of kinderdagverblijven door de administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn worden afgehandeld.

3. De vereenvoudiging

De vereenvoudiging in de toegang en in de afhandeling van de dossiers zal zichtbaar worden. De belangrijkste richtlijnen daarbij zijn : slechts twee stappen in de besluitprocedure, een subsidiebelofte en daarna de subsidiebeslissing, de uitbetaling aan de hand van een voorschottenprocedure, eenvormige termijnen, begeleiding en controle van en op de dossiers op uniforme wijze en door gespecialiseerde administraties. De details zullen uiteraard in uitvoeringsbesluiten worden geregeld, maar de principes zijn onaantastbaar.

Ook als de uitvoering aan de instellingen van openbaar nut zal worden toevertrouwd, zal over de toepassing van het eenvormige afhandelingsmodel worden gewaakt.

4. De rechtszekerheid

De initiatiefnemer krijgt meer garanties over de verwezenlijking van de geplande investering.

De initiatiefnemer die in het systeem stapt en een subsidiebelofte verkrijgt zal zonder twijfel zijn project kunnen realiseren. Als hijzelf de voorafbepaalde voorwaarden respecteert en de termijnen nakomt heeft hij de realisering van zijn initiatief in eigen hand. Daartegenover staat dat de voorwaarden strikt zullen opgelegd worden en de termijnen haast steeds vervaltermijnen zullen zijn. De inbreng van de bouwheer in zijn project wordt groter, maar zijn verantwoordelijkheid evenzeer. De kwaliteitszorg zal door de bouwheer eigenlijk zelf moeten gedaan worden. In eerste instantie moet de overheid slechts toekijken, eventueel controleren. De mogelijkheid tot begeleiding en bijsturing is een optie die graag wordt aangeboden, maar die slechts een optie blijft. Indien de kwaliteit echter niet wordt bereikt kan de overheid steeds ingrijpen en de bouwheer op zijn aansprakelijkheid wijzen.

5. De objectivering

De objectivering in de behandeling van de dossiers is zo mogelijk nog meer doorslaggevend. Deze leidt zover dat een initiatiefnemer die in de procedure stapt in de meeste gevallen vooraf het aandeel kan kennen van de overheid waarop hij kan rekenen om zijn project te realiseren. Bij elke categorie van investering wordt een maximumsubsidie vooropgesteld. Bovendien zal hij op vastgestelde tijdstippen op die overheidsinbreng kunnen rekenen, en zal die inbreng voor een gedeelte een prefinanciering zijn voor de investeringen die hij moet doen. Bij verbouwingen kent de initiatiefnemer vooraf het tijdstip waarop hij kan verbouwen, en kan hij ook hier het overheidsaandeel berekenen.

Conclusie is dat door de objectivering in de behandeling en in de overheidsinbreng de rechtszekerheid voor de bouwheer wordt bewerkstelligd. Evenwel wordt een grotere verantwoordelijkheid op zijn schouders gelegd. Daarnaast tracht de overheid haar eigen bemoeienis te beperken.

De cruciale fase in de gehele procedure is dus het instappen. Op het ogenblik dat de initiatiefnemer toegelaten wordt, door middel van een subsidiebelofte, betekent dit dat onvermijdelijk de engagementen voor de overheid vastliggen. Dus zal in eerste instantie een grondige evaluatie van de initiatiefnemer en van zijn initiatief afzonderlijk, maar eveneens in vergelijking met de andere initiatieven, moeten gebeuren. De programmatiecriteria en het masterplan zullen hierbij dienstig zijn.

In tweede instantie zullen de budgettaire consequenties moeten getrokken worden. Een subsidiebelofte betekent dat men de nodige reserveringen moet doen om binnen twee tot drie jaar de subsidies te geven. Daarom bevat het decreet zelf de nodige budgettaire restricties die het ongebreidelde, maar verleidelijke verlenen van subsidiebeloften moet aan banden leggen.

Een subsidiebelofte wordt bovendien gedaan voor het gehele project, dat dus in zijn geheel op afwerking wacht. De opsplitsing in verschillende loten wordt beperkt. Gedeeltelijke of stapsgewijze realisaties worden dus vermeden, maar het engagement dat genomen wordt voor een enkel project is groter. Resultaat is dat er voor minder initiatieven beloften kunnen worden, maar deze initiatieven hebben grote rechtszekerheid. De beleidsverantwoordelijkheid is dus groot. Niet alleen door de keuze die gemaakt kan worden, maar bovendien door de financiële implicaties van deze keuze. Daarom moet de Vlaamse Raad jaarlijks worden ingelicht over de gemaakte beleidskeuzes. Bovendien moet men voorkomen dat een overdaad aan subsidiebeloften naar een begrotingsdebacle zou leiden. Dit zou de negatie zijn van het gehele systeem, vandaar de reeds gemelde budgettaire restricties.

6. Schematisch overzicht

Schematisch komt het voorgestelde afhandelingsmodel hierop neer :

STAP 1 : SUBSIDIEBELOFTE =

- goed te keuren masterplan ;
- programmatienormen ;
- engagement van de overheid dat deze infrastructuur onder de gestelde voorwaarden gerealiseerd zal worden ;
- ministeriële handtekening.

In de subsidiebelofte wordt de vroegere principiële belofte en de goedkeuring van het voorontwerp samengebracht. Een subsidiebelofte kan betrekking hebben op nieuwbouw, op aankoop, op uitbreidings- of verbouwingswerken, op uitrusting of op medische apparatuur. Elke subsidiebelofte wordt gevolgd door ten hoogste 4 subsidiebeslissingen omdat bouw- uitbreidings- of verbouwingsdossiers in ten hoogste 4 pakketten worden opgesplitst.

STAP 2 : SUBSIDIEBESLISSING =

– formele vastlegging van de totaliteit of van 1 van de 4 projectfasen die met de subsidiebelofte verbonden zijn. Deze 4 projectfasen omvatten :

- a) de ruwbouw ;
- b) de technische uitrustingen ;
- c) de afwerking ;
- d) de uitrusting en de bemeubeling ;

– het verlenen van de waarborg voor het saldo boven de investeringssubsidie ;

– ministeriële handtekening.

Er is dus geen opsplitsing meer in een oneindig aantal loten.

STAP 3 : UITBETALING =

Per projectfase, waarvan sprake in stap 2, zal voorzien' worden in een procentuele uitbetaling van de subsidies. Deze procentuele uitbetaling moet een gunstig evenwicht inhouden tussen voorfinanciering, om – waar mogelijk – overbruggingskredieten ten laste van de initiatiefnemer te vermijden, en gedane uitgaven.

Het voorliggend decreet geeft het raamwerk van de hier geschetste regeling. Hierbij moeten nog verschillende uitvoeringsbesluiten getroffen worden.

Het wordt de opdracht van de Vlaamse regering bij de uitvoering van het ontwerp van decreet te waken over het ondersteunen en maximaliseren van de basisopties. In deze samenhang zal de procedure voor alle betrokken sectoren geregeld worden in één besluit. De specifieke bepalingen per categorie van investering zullen per sector vastgesteld worden.

Het ontwerp van decreet inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden bestrijkt een omvangrijk, maar welafgebakend domein en is vanuit dit opzicht een ambitieus project.

De ambitie schuilt in de doelstellingen die nagestreefd worden. De middelen die hiervoor aangewend worden, zijn evenwel niet revolutionair. Bestaande procedures worden veralgemeend, berekeningsmethodes bijgeschaafd, engagementen worden welomlijnd. Alleen in het begrippenarsenaal wordt fel ingegrepen, teneinde een uniforme en eenduidige toepassing te kunnen maken in alle domeinen die bestreken worden.

Commentaar bij de artikelen**Artikel 1**

Dit artikel behoeft geen verdere commentaar.

Artikel 2

In dit artikel wordt het begrippenkader ingevoerd. Het is absoluut noodzakelijk om in de verschillende sectoren, waar nu een uniforme behandeling van de investeringsdossiers wordt ingevoerd, ook eenvormige begrippen te hanteren.

Teneinde een babelse spraakverwarring te vermijden en vooral ook teneinde een identieke inhoud te geven aan de gebruikte definities, die in de onderscheiden aangelegenheden circuleren, wordt thans gekozen voor een aantal nieuwe begrippen. Op deze wijze worden de interpretatieproblemen die ontstaan door de verwijzing naar de oude definities vermeden.

1. Initiatiefnemer : de vroegere bouwheer, aanvrager. Het gaat om een rechtspersoon, publiekrechtelijk of privaatrechtelijk, handelsvennootschap of burgerlijke vennootschap. In de reglementeringen die in voege zijn in de onderscheiden aangelegenheden zal bepaald worden welke rechtspersonen voor erkenning in aanmerking kunnen komen. Uiteraard zal de erkenning die in de sectoren wordt verleend het eerste, voorafgaande criterium zijn om uit te maken of de rechtspersoon in aanmerking komt als initiatiefnemer. De initiatiefnemer moet zich naar de erkenningsvoorwaarden schikken, alvorens de subsidiëringsregeling te kunnen genieten.

Elke rechtspersoon, die in zijn doelstelling dienstverlening of zorgverstrekking in de persoonsgebonden aangelegenheden verstrekt, komt in aanmerking. Het gaat hier om het gehele veld, in de ruimste zin, dat omschreven is in het artikel 5 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980.

2. Investering : elk nieuw bouwinitiatief, al dan niet met de uitrusting van het gebouwde. Het kan om nieuwbouw gaan, wat een heel nieuw complex betekent, om aankoop van een bestaand gebouw gevolgd door gehele of gedeeltelijke verbouwing, om de uitbreiding met een nieuw gedeelte of een nieuwe vleugel bij een bestaand complex, om de verbouwing of herinrichting van een bestaand complex. Ook de functiewijziging van bestaande infrastructuur, zelfs als deze vroeger reeds werd gesubsidieerd, kan in aanmerking komen. Een school wordt kinderopvangcentrum, een ziekenhuisvleugel dient voor de verzorging van demente bejaarden.

Ook de inrichting van de onroerende infrastructuur en het plaatsen van zware medische apparatuur komt in aanmerking. Verder volgt een precieze afbakening van deze verschillende investeringen. De aankoop van de grond, ofwel de naakte grond, ofwel bij de aankoop van een gebouw, komt echter nooit voor een investeringssubsidie in aanmerking. Grond als dusdanig is niet onderhevig aan slijtage en moet voor de verwervende initiatiefnemer steeds als een blijvende verrijking van zijn patrimonium worden beschouwd.

3. Programmatie : de planning van voorzieningen op basis van geografische, demografische of andere vastgestelde criteria. Deze criteria worden voor de verschillende categorieën van investeringen in de onderscheiden reglementeringen vastgelegd.

4. Fonds : de publiekrechtelijke instelling die voor de uitvoering van het decreet zal instaan. Zij kan hierbij, hetzij verplicht, hetzij facultatief een beroep doen op de administraties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

5. Investeringsubsidie : de eigenlijke subsidie voor het realiseren van de geplande investering. Het is de bijdrage van de overheid in de kosten die met de oprichting van infrastructuur, die noodzakelijk is voor de realisering van haar beleid, gepaard gaan. De subsidie wordt aan de initiatiefnemer verleend, als deze de gemaakte uitgaven kan aantonen. Het bewijs van deze uitgaven mag na de ontvangst van de subsidies gebeuren, omdat de geplande voorschotten-

regeling de gedeeltelijke prefinanciering van het initiatief met zich mee zal brengen.

6. Investeringswaarborg : de Gemeenschapswaarborg die door het Fonds wordt verleend, namens de Vlaamse Gemeenschap. De waarborg slaat op dat deel van de kapitaalsuitgaven waarvoor geen investeringstoelage wordt verkregen en waarvoor de initiatiefnemer een lening bij een financiële instelling heeft moeten aangaan.

7. Masterplan : bij elk project hoort een concept. Dit is de doordachte schets, door de initiatiefnemer gemaakt, van de hele investering die hij tracht te realiseren. Het hangt een beeld op van het opzet van de investering, van het hele kader waarbinnen deze te situeren valt. Het is geen schets van de situatie hier en nu, maar geeft een toekomstbeeld. De verwachtingen naar de capaciteit, de doelgroep, de ontwikkelingen, moeten bekeken worden.

Dit betekent niet dat de realisatie van het masterplan dadelijk en ineens verwacht wordt, het kan best dat er in fases wordt gepland. Evenmin betekent het dat het masterplan de tand des tijds moet trotseren. Het plan kan evolueren, aangepast worden. Maar de investeringen die gebeuren, moeten binnen het masterplan kaderen. Doen zij dit niet, dan kan er geen subsidiebelofte worden verleend en moet er een nieuw masterplan worden gemaakt. Het masterplan bevat de ideeën en het denkwerk van de initiatiefnemer, het is de toetssteen van alle investeringen. Maar deze toetssteen moet zover dragen dat op basis van een bijgevoegd financieel plan een eerste oordeel kan gegeven worden over de voorziene exploitatie en de economische leefbaarheid van de investering.

8. Subsidiebelofte : de eerste procedurestap in hoofde van de overheid. De overheid verbindt er zich toe dat het voorliggend initiatief zal worden gesubsidieerd, tenminste voor zover de initiatiefnemer aan alle voorwaarden zal voldoen. Dit engagement is tijdsgebonden, de initiatiefnemer moet binnen een vaste periode van twee jaar alle voorwaarden realiseren, zoniet vervalt de belofte. Deze wordt niet automatisch verlengd. Dit engagement zal begrotingstechnisch reeds worden ingecalculeerd.

9. Subsidiebeslissing : de definitieve beslissing tot subsidiëring. Na de ultieme controle of aan alle voorwaarden is voldaan, krijgt de initiatiefnemer het fiat. De vastleggingen worden genomen. De grootte van de subsidie wordt aan de initiatiefnemer meegedeeld. Als het goedgekeurde project wordt gerealiseerd met naleving van de opgelegde voorschriften, zal de vastgestelde subsidie worden uitbetaald op een tijdstip dat bij voorbaat vastligt.

10. Project : zoals reeds gezegd bij de bespreking van het masterplan, kan de realisatie van het masterplan in fases worden gepland. Het project is dat deel dat nu voor realisatie voorligt en waarvoor een subsidiebelofte of een subsidiebeslissing wordt gevraagd. De realisatie van het project kan het **gehele** concept uit het masterplan bevatten, maar dit hoeft dus niet, een masterplan kan uit verschillende projecten bestaan.

11. Projectfase : een project kan kleinschalig zijn, bijvoorbeeld de verbouwing van een kinderkribbe, of de installatie van een nieuwe keuken ; het kan ook grootschalig zijn, bijvoorbeeld de bouw van een ziekenhuisvleugel. Al naargelang de grootte van het project kan de realisatie ervan ingedeeld worden in verschillende projectfases. Wanneer voor een project een subsidiebelofte is verkregen, kan de realisatie van het

project opgesplitst worden in verschillende subsidiebeslissingen om de hanteerbaarheid van het dossier te behouden. Verschillende aanbestedingen, en verschillende uitbetalingschijven kunnen op mekaar volgen. Toch wenst men het ontelbaar aantal loten die in de vroegere bouwdoSSIers voorkwamen, te beperken. Ten hoogste vier projectfases kunnen volgen uit één enkel project. De snelheid van afhandeling en realisatie en het overzicht in de dossierstromen en de uitbetalingsstromen moet bewaard worden. De hoogstens vier projectfases die in één project terug te vinden zijn, zijn de volgende : a) de fase van de ruwbouw, waaronder men de funderingen, de betonstructuren, het metselwerk, de bedaking en het volledig winddicht maken – door middel van deuren en ramen – van een gebouw moet begrijpen ; b) de fase van de technische uitrusting, die onder meer de elektriciteitswerken, de klimaatregeling en de ventilatie, de telefonie, de liften, de waterleiding en de sanitaire inrichting, de brandbeveiliging en de alarminstallatie bevatten ; c) de fase van de afwerking bevat onder meer de muurbepIeistering, de bevloering, de plafonering, de binnenschrijnwerkerij , de binnenbeglazing en tenslotte d) de fase van de uitrusting en de bemeubeling.

12. *Nieuwbouw* : het betreft steeds een volledig nieuwe bouwconstructie, ook al is deze voorafgegaan door afbraakwerken. Deze afbraakwerken komen niet in aanmerking voor een investeringssubsidie, evenmin als de grond waarop de nieuwe bouwconstructie wordt opgezet. Een subsidiebelofte voor een nieuwbouw wordt steeds voorafgegaan door een recent geëvalueerd masterplan, hetgeen niet betekent dat één masterplan niet meer dan één nieuwbouw kan omvatten.

13. *Uitbreiding* : sluit nauw aan bij de definitie van een nieuwbouw. Een uitbreiding is het opzetten van een nieuwbouw die echter functioneel aansluit bij een reeds bestaande constructie, bijvoorbeeld : een ziekenhuisvleugel wordt bijgebouwd. Deze uitbreiding heeft soms herschikking van de capaciteit voor gevolg, soms het gebruik van gemeenschappelijke diensten. Een uitbreiding zou binnen afzienbare tijd steeds moeten geënt zijn op een bestaand masterplan. Een vooruitziend initiatiefnemer zou de evolutie van structuren moeten ingecalculeerd hebben.

14. *Aankoop* : De aankoop van een gebruiksklare, ingerichte infrastructuur zal niet meer voor een investeringssubsidie in aanmerking komen. Teneinde alle misbruiken en speculaties tegen te gaan, zal enkel nog de aankoop van een infrastructuur, die daarmee noodzakelijk moet worden verbouwd en aangepast in aanmerking komen. Steeds opnieuw wordt de grond niet voor een investeringssubsidie meegerekend. In de investeringscategorie van de aankoop komt geen enkel ander zakelijk recht, behalve de koop zelf, in aanmerking.

15. *Verbouwing* : de verbouwing betekent de aanpassing van een gebouw, hetzij dat vernieuwing zich opdringt, hetzij dat het gebouw aan renovatie toe is, hetzij dat het gebouw moet aangepast worden om te kunnen voldoen voor de functionele bestemming. De traditionele herstellingswerken of onderhoudswerken door de ouderdom, of slijtage ontstaan en die normaal moeten gerekend worden tot het normale beheer van het gebouw komen niet voor een investeringssubsidie in aanmerking. Stormschade, verouderde verwarmings-toestellen of sanitaire inrichting, schilderwerken, dakreparaties enzoverder moeten door een vooruitziend beheerder in de gewone exploitatie van het gebouw worden voorzien. In principe betekent een verbouwing, dat de ruwbouw van het gebouw steeds overeind blijft.

Artikel 3

Het toepassingsgebied van het decreet moet zo ruim mogelijk worden geïnterpreteerd, voor zover de initiatieven binnen de toepassing van artikel 5 van de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen van 8 augustus 1980 vallen. Geen enkele initiatiefnemer zal nog een andere weg kunnen bewandelen en de overheid is gehouden elke initiatiefnemer naar de hier uitgetekende procedure te verwijzen. Een overlapping met de investeringen waarvoor een beroep wordt gedaan op het investeringsfonds is echter uitgesloten. De publiekrechtelijke rechtspersonen die aangewezen zijn op het investeringsfonds voor de daarin opgesomde investeringen zullen uitsluitend het investeringsfonds moeten aanspreken.

Artikel 4

De oprichting van het Vlaamse Infrastructuurfonds gaat gepaard met de opheffing van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen.

Artikel 5

De taken van het Fonds zijn niet nieuw. Het punt 1° van § 1 vertrouwt aan het Fonds de uitvoering toe van het verstrekken van de subsidies en de waarborgen aan de initiatiefnemers. Hierin ligt de eenheid van uitvoering en van dossierbehandeling besloten. Doordat meer categorieën van investeringen aan deze regeling onderworpen worden, zijn de taken uitgebreider dan deze van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen. Het zijn evenwel geen nieuwe taken. Enkel het artikel 7 vormt een uitzondering op de eenheid van uitvoering.

De verbintenissen kunnen door het Fonds slechts aangaan worden binnen de middelen, die in de begroting worden vastgelegd voor elke subsidieerbare categorie.

Bij de oprichting van de Openbare Psychiatrische Ziekenhuizen te Geel en te Rekem als instellingen van openbaar nut door het decreet bestuurlijk beleid konden deze instellingen de onroerende goederen van de Vlaamse Gemeenschap gratis gebruiken. Conform de artikelen 79 en 80 van het decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 zal het Fonds voor het eigenaarsonderhoud van deze goederen instaan. Het zal hier zelf als initiatiefnemer optreden voor de instandhouding van het patrimonium, maar het zal de goederen niet meer kosteloos ter beschikking stellen, en een huurgeld kunnen vragen.

Parallel hiermee zal het Fonds ook als bouwheer optreden voor de investeringen in de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand De Kempen te Mol en De Zande te Ruislede en van het Centrum voor Opleiding en Vervolmaking van de Kaderleden te Overijse.

De ratio van punt 2 en van punt 5 ligt in de vertrouwdeheid van het Fonds met de afhandeling van bouw dossiers.

Punt 3 voorziet een decretale basis voor de alternatieve financieringsvormen die het besluit van de Vlaamse Regering van 25 november 1992 gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 1993 heeft ingevoerd. Aan deze regeling wordt niets gewijzigd. Zij wordt evenmin uitgebreid en blijft beperkt tot de sector van de bejaardenzorg.

In het punt 4 beoogt men zowel advocaten, als bedrijfsrevisoren, als fiscale experts, als boekhouders. De opsomming is zeker niet limitatief.

Artikel 6

Stelt dat de Regering de nodige uitvoeringsbesluiten kan nemen. Eerst om te bepalen welke investeringen in aanmerking komen voor een investeringssubsidie en een investeringswaarborg. Dan, per categorie van investering de investeringssubsidie, hetgeen zowel voor de initiatiefnemer financiële waarborg en objectiviteit biedt, als voor de overheid de mogelijkheid tot budgettaire beheersing. De investeringssubsidie zal zo mogelijk een vast, vooraf bepaald bedrag zijn, en zij zal uitzonderlijk in percentages worden uitgedrukt. Dit betekent ook dat niet noodzakelijk nieuwe categorieën van investeringen worden toegevoegd. In sectoren waar nu géén investeringssubsidies worden verleend, hoeft de regering geen subsidies vast te leggen. De wijze van toekenning en vereffening van de investeringssubsidie zal niet per categorie worden bepaald, maar in een globale regeling voor alle sectoren.

Enkel de initiatiefnemer die een subsidiebeslissing heeft verkregen, kan aanspraak maken op een investeringswaarborg. Deze waarborg staat in directe correlatie met de verkregen subsidie, en zij kan ten hoogste 2/3 van de investeringssubsidie bedragen. Op de investeringswaarborg kan een bijdrage ten laste van de initiatiefnemer worden vastgesteld.

De uitvoeringsbesluiten voor de alternatieve financiering kunnen probleemloos gebaseerd worden op het reeds vermelde besluit van 25 november 1992, gewijzigd bij het besluit van 15 december 1993.

Artikel 7

Benevens het Fonds zullen de instellingen Kind en Gezin en het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap belast worden met het verstrekken, conform de bepalingen van dit decreet, van investeringssubsidies. De bevoegdheid voor het verstrekken van investeringswaarborgen wordt uitdrukkelijk uitgesloten en blijft de exclusieve bevoegdheid van het Fonds teneinde geen verborgen schuld meer te doen ontstaan. De ratio werd reeds in de algemene bespreking uiteengezet. Deze bepaling moet beperkend worden geïnterpreteerd : geen andere instellingen kunnen met uitvoeringsopdrachten worden belast, noch kunnen de uitvoeringsopdrachten worden uitgebreid. In elk geval zullen ook de uitvoeringsbesluiten, voorzien in artikel 6 en het bepaalde in hoofdstuk 111 'voorwaarden en procedure voor tegemoetkoming' van toepassing zijn op de twee instellingen hier vermeld. Teneinde echter elk financieel avontuur uit de weg te gaan kunnen de hier bedoelde instellingen geen investeringswaarborgen verlenen.

Dit alles sluit de samenwerking met de administratie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap niet uit.

Artikel 8

Naast de jaarlijkse dotatie kan het Fonds ondermeer nog beschikken over de storting van de bijdrage van de gewaarborgde sommen, waarvan de uitvoering in artikel 6 is voorzien. Ook huurgelden die kunnen voortkomen uit het beheer van de onroerende goederen die aan de Openbare Psychiatrische Ziekenhuizen te Geel en te Rekem zijn ter beschikking gesteld, evenals de inkomsten die voortvloeien uit bijvoorbeeld de terugvordering van de verleende tegemoetkomingen, investeringssubsidies of - waarborgen door het Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen.

Een reservefonds zal worden ingeschreven in de begroting van het Fonds met de bedoeling een zekere marge uit te bouwen ingeval een verleende investeringswaarborg wordt uitgewonnen. De uitvoering van deze bepaling zal geregeld worden conform het besluit van de Vlaamse Regering van 3 maart 1993 houdende de modaliteiten tot oprichting van een reservefonds bij het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen.

Artikel 9

De werking van het Fonds wordt in uitvoeringsbesluiten geregeld. De mogelijkheid van het ter beschikking stellen van ambtenaren voor de uitvoering van de taken is voorzien. De werking hoeft dus niet te verschillen van deze van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen. De regering beschikt over de mogelijkheid tot delegatie van bevoegdheden inzake de leiding en het financieel beheer van het Fonds.

Artikel 10

De bouwfysische, technische en kwalitatieve normen worden per categorie van investering vastgelegd. Het zijn deze normen die eigen zijn aan de infrastructuur en die maken dat de gerealiseerde investeringen beantwoorden aan de kwalitatieve eisen nodig voor een goede functionering. Deze normen zijn dus geen erkenningsnormen, zij zeggen niets over de initiatiefnemers. Deze laatste normen blijven voorbehouden voor de specifieke reglementering van elke sector. Bij wijze van voorbeeld kan worden verwezen naar de bijlagen A en B, punt 3 'Normen die betrekking hebben op het gebouw en de veiligheid' van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 juli 1985 tot vaststelling van de normen waaraan een serviceflatgebouw, een woningcomplex met dienstverlening of een rusthuis moet voldoen om voor erkenning in aanmerking te komen.

Artikel 11

Het verlenen van de subsidiebelofte is onderworpen aan twee absolute voorwaarden : de investering moet passen binnen de programmatie en het masterplan moet worden goedgekeurd.

Teneinde de verleiding van de al te makkelijk gegeven subsidiebeloftes tegen te gaan, en teneinde ook de principiële verbintenis onder ogen te nemen die een subsidiebelofte inhoudt, moet de inflatie van subsidiebeloftes te allen prijze worden vermeden. Deze belangrijke instapregel kan bij wangebruik het hele systeem ondermijnen. Daarom moet de mogelijkheid om subsidiebeloften te geven worden beperkt. De globale som van de subsidiebeloften die hangende zijn, kan niet hoger zijn dan tweemaal het bedrag dat in de begroting is ingeschreven voor de investeringen die in die welbepaalde sector voorzien zijn. Indien de totale som aan subsidiebeloften volledig is gegeven, dient men te wachten tot ofwel een subsidiebelofte wordt omgezet in een subsidiebeslissing, ofwel een reeds verleende belofte komt te vervallen zodat er ruimte vrijkomt om nieuwe subsidiebeloften te doen. De som van de subsidiebeloften wordt bepaald aan de hand van de globale ramingen van de projecten die voorgelegd worden.

De regering kan nog bijkomende voorwaarden verbinden aan het geven van een subsidiebelofte, die de garantie van

de degelijkheid van de geplande investering moeten verhogen. Gedacht wordt aan een solvabiliteits- en exploitatieanalyse, aan stedenbouwkundige attesten, aan de formele besissing van de initiatiefnemer e.d.m.

Een subsidiebelofte blijft slechts twee jaar geldig. Men moet vooreerst zo snel mogelijk tot de realisatie van het project kunnen overgaan, daarnaast kan de initiatiefnemer door zijn stilzitten niet nog andere initiatieven blokkeren. Door de opgelegde restricties om onbeperkt subsidiebeloften te kunnen geven, kan de overheid in haar beleid niet geblokkeerd blijven door werkeloze subsidiebeloften. Dus moet de initiatiefnemer tot actie aangezet worden en moet de daarvoor voorziene termijn strikt worden nageleefd.

Artikel 12

Wanneer het een grote investering betreft en het project bestaat uit meerdere projectfasen, is het onmogelijk om binnen hetzelfde tijdsbestek alle subsidiebeslissingen te verkrijgen.

De uitrusting en bemeubeling, kan niet terzelfdertijd met de ruwbouw worden aanbesteed. Daarom moet de initiatiefnemer de subsidiebeslissing voor de eerste projectfase hebben verkregen binnen de geldigheidsduur van de subsidiebelofte. De overige fasen zullen op vraag van de initiatiefnemer, maar steeds conform het masterplan en de subsidiebelofte, al naargelang het verloop der werken, kunnen uitgevoerd worden.

Het verlenen van de subsidiebeslissing is onderworpen aan twee absolute voorwaarden : de aanvraag moet conform het masterplan blijven en mag inhoudelijk niet van de subsidiebelofte afwijken.

Bovendien moet de initiatiefnemer voldoende garanties kunnen bieden betreffende de bestemming van de investering. Daarom wordt voldoende zekerheid gevraagd inzake het beheer over de onroerende goederen.

De regering kan nog bijkomende voorwaarden verbinden aan het geven van een subsidiebeslissing. Gedacht wordt aan het voorleggen van een hypothecaire volmacht, van de nodige detailtekeningen, van een gunstig advies van de brandweerdienst, van het bijzonder bestek e.d.m.

Artikel 13

Eens de subsidiebeslissing is gegeven, kan de initiatiefnemer aan de realisering van de geplande investering beginnen. Teneinde de realisering vlot te laten verlopen, en toch een evenwicht te vinden met het toezicht dat van overheidswege zal uitgeoefend worden, zal een procedure tot afhandeling worden opgesteld. De krachtlijnen van deze procedure zullen zijn : het respect voor de reglementering op de overheidsopdrachten, vaste termijnen waarbinnen bepaalde procedurestappen moeten afgehandeld worden en de beperking van het toezicht door de overheid tot het noodzakelijke.

Het grote belang van de procedure is dat de uitbetaling van de subsidies gebeurt op vastgestelde tijdstippen tijdens de realisatie van de investeringen. Deze realisering mag dus geen onnodig oponthoud krijgen. Een vlotte afhandeling zal de uiteindelijke kostprijs van elk project beperkt houden.

Artikel 14

Het nut en de reden van een jaarlijks verslag aan de Vlaamse Raad werd hiervoor bij de algemene bespreking van het ontwerpdecreet gegeven. Dit verslag moet minstens per categorie van investering de gedane subsidiebeloften en subsidiebeslissingen bevatten, alsmede de daarmee gepaard gaande financiële consequenties.

Artikel 15

Het Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen wordt opgeheven.

Artikel 16

Regelt de conformiteit van dit ontwerp met het besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 1991 tot coördinatie van de decreten inzake de voorzieningen voor bejaarden .

De § 2 zorgt ervoor dat de in – aanmerking – komende initiatiefnemers, in deze sector, bepaald blijven.

Artikel 17

Regelt de conformiteit van dit ontwerp met het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Artikel 18

Zorgt ervoor dat de bevoegdheden die de instelling Kind en Gezin krachtens dit decreet krijgen, worden voorzien in de opdrachten die Kind en Gezin in het oprichtingsdecreet heeft meegekregen.

Artikel 19

De Regering heeft de zorg om de continuïteit in de uitvoering te bewaken.

Artikel 20

De overgangsbepalingen houden in, dat de investeringsdossiers waarin op datum van de inwerkingtreding van het decreet reeds een ontwerp werd goedgekeurd of kredieten werden vastgelegd, volgens de vroegere procedureregels worden afgehandeld.

Paragraaf 2 houdt in dat alle andere principiële akkoorden, zelfs wanneer deze geleid hebben tot een goedgekeurd voorontwerp, automatisch en zonder enig recht op schadevergoeding vervallen.

Op die manier zijn de initiatiefnemers in de mogelijkheid om een nieuwe aanvraag in te dienen conform de bepalingen van dit decreet, en kan de overgang naar het nieuwe behandelingsstelsel voor de aanvragen tot het verkrijgen van investeringssubsidies vlot verlopen.

Het Fonds is de rechtsoptvolger van het Vlaams Fonds voor de Bouw van de Ziekenhuizen en de Medisch-Sociale Instellingen .

Het Fonds is de rechtsopvolger van het Vlaams Fonds voor de Bouw van de Ziekenhuizen en de Medisch-Sociale Instellingen .

Artikel 21

Het artikel stelt de inwerkingtreding van het decreet vast.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE

***De Vlaamse minister van Tewerkstelling en
Sociale Aangelegenheden,***

L. DETIEGE

***De Vlaamse minister van Financiën en Begroting,
Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,***

W. DEMEESTER-DE MEYER

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

inzake Infrastructuur voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

DE VLAAMSE EXECUTIEVE,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin zijn ermee belast, in naam van de Vlaamse Executieve, bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de grondwet.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° Executieve : de Vlaamse Regering ;

2° initiatiefnemer : rechtspersoon die zorg- en dienstverlening organiseert in het kader van de persoonsgebonden aangelegenheden, bedoeld in artikel 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen ;

3° investering : kosten voor bouw, uitbreidings- en verbouwingswerkzaamheden, aankoop, uitrusting of apparatuur door initiatiefnemers, met uitzondering van de financiering van bepaalde onroerende investeringen die provincies of gemeenten doen voor hun eigen patrimonium of dat van hun bedrijven, of die hun opdracht door een intercommunale vereniging worden gedaan conform de bepalingen die het Investeringsfonds organiseren ;

4° programmatie : planning van voorzieningen volgens vastgestelde criteria ;

5° Fonds : het Vlaamse Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, bedoeld in artikel 4 ;

6° investeringstoelage : subsidie van het Fonds als bijdrage in de kostprijs of de financiering van de investering door een initiatiefnemer, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet ;

7° investeringswaarborg : de waarborg tot terugbetaling van de leningen die werden aangegaan met het oog op de realisatie van de investering, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet ;

8° masterplan : globale en beschrijvende schets met kostenraming van de door de initiatiefnemer geplande infrastructuur, afhankelijk van de doelgroep, de capaciteit, de uitvoeringstermijnen en toekomstige ontwikkelingen, met daarbij een financieel plan in verhouding tot de verwachte exploitatie ;

9° toelagebelofte : principiële verbintenis, geldig voor een bepaalde periode, ten aanzien van een initiatiefnemer om een investeringstoelage toe te kennen ;

10° toelagebeslissing : verbintenis om voor een investering een investeringstoelage toe te kennen.

TITEL 11

Toepassingsgebied

Artikel 3

De bepalingen van dit decreet zijn van toepassing op alle initiatiefnemers die in aanmerking komen voor een investeringstoelage of een investeringswaarborg.

TITEL 111

Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden

HOOFDSTUK 1

Oprichting

Artikel 4

§ 1. Er wordt een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid opgericht, te noemen het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden.

§ 2. De Executieve kan de algemene en bijzondere regelen bepalen inzake vorm en inhoud van de begroting, de overlegging van de rekeningen en het comptabiliteitsstelsel.

HOOFDSTUK 11

Taken

Artikel 5

§ 1. 1° Het Fonds heeft tot taak, binnen de perken van de in het begrotingsdecreet bedoelde gespecificeerde machtigingen, aan een initiatiefnemer investeringstoelagen en investeringswaarborgen te verstrekken.

2° Het Fonds neemt het eigenaarsonderhoud, de bouw-, verbouwingswerkzaamheden en de kosten voor uitrusting en apparatuur ten laste van de openbare psychiatrische ziekenhuizen in Geel en in Rekem, en van de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand 'De Kempen' met zetel in Mol en 'De Zande' met zetel in Ruiselede.

3° Het Fonds draagt bij wijze van investeringstoelage of investeringswaarborg bij in de kosten van huurkoop of leasing of prefinanciering voor de bouw, aankoop, inrichting en ingebruikneming van voorzieningen voor bejaarden.

4° Het Fonds kan alle externe raadgevers aanstellen die zij nodig acht in het kader van een optimaal beheer van haar middelen.

§ 2. Het Fonds kan alle overeenkomsten afsluiten die nodig zijn voor het vervullen van zijn taak.

Artikel 6

§ 1. De Executieve bepaalt de categorieën en de wijze van toekenning en vereffening van de investeringstoelage en bepaalt per categorie van investering de maximum investeringstoelage. Voor de universitaire ziekenhuizen kunnen specifieke investeringstoelagen worden voorzien.

§ 2. De Executieve bepaalt de voorwaarden waaronder de investeringswaarborg wordt verleend en stelt de grootte en de wijze van betaling vast van de bijdragen op de gewaarborgde sommen tot dekking van de investeringswaarborg.

§ 3. De Executieve bepaalt onder welke voorwaarden en hoe het Fonds bijdraagt in de kosten van huurkoop of leasing of prefinanciering voor de bouw, aankoop, inrichting en ingebruikneming van voorzieningen voor bejaarden. De Executieve bepaalt eveneens het bedrag van deze tegemoetkoming.

Artikel 7

In afwijking van het bepaalde in artikel 5, § 1, 1° zijn de instellingen Kind en Gezin, opgericht bij decreet van 29 mei 1984, en het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, opgericht bij decreet van 27 juni 1990, voor welbepaalde categorieën van investeringen belast met het verstrekken van investeringstoelagen, conform de bepalingen van dit decreet

HOOFDSTUK 111

Financiële middelen

Artikel 8

De Vlaamse Gemeenschap stelt jaarlijks de nodige financiële middelen ter beschikking van het Fonds voor de vervulling van zijn taak en voor de eigen werking van het Fonds.

Artikel 9

§ 1. De middelen waarover het Fonds beschikt zijn :

1° de basisdotaties bedoeld in artikel 8 ;

2° de stortingen van een bijdrage op de gewaarborgde sommen ;

3° huurgelden, onder meer van de Openbare Psychiatrische Ziekenhuizen te Geel en te Rekem ;

4° alle inkomsten die voortvloeien uit de terugvordering van de verleende tegemoetkomingen, investeringstoelagen of -waarborgen door het Fonds ;

5° eventuele schenkingen aan het Fonds ;

6° de kassaldi van de vorige jaren.

§ 2. In de boekhouding van het Fonds wordt een rekening geopend voor een reservefonds.

De Executieve bepaalt de wijze waarop het reservefonds wordt gestijfd, het maximum vermogen van het reservefonds en de voorwaarden waaronder het reservefonds kan worden aangewend.

Artikel 10

§ 1. De Executieve bepaalt de wijze waarop het Fonds wordt geleid en financieel beheerd.

§ 2. De Executieve belast een ambtenaar-generaal van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap met het dagelijks beheer van het Fonds. Hij voert de titel van administrateur-generaal van het Fonds.

Voor het uitvoeren van deze taak kan het Fonds beschikken over ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

TITEL IV

Voorwaarden voor tegemoetkoming

Artikel 11

Behoudens het bepaalde in artikel 5, § 1, 1°, e) en f) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en behoudens de wettelijke adviesprocedures bepaalt de Executieve per categorie van investering de bouwfysische, technische en kwalitatieve normen voor investeringen.

Artikel 12

§ 1. De Executieve kan het masterplan enkel goedkeuren en een toelagebelofte verlenen als de geplande investeringen passen binnen de programmatie.

§ 2. De Regering bepaalt de bijkomende voorwaarden waaraan een aanvraag tot het verkrijgen van een toelagebelofte moet voldoen.

§ 3. De Executieve bepaalt de geldingsduur van de toelagebelofte.

Artikel 13

§ 1. De aanvraag tot het verkrijgen van een toelagebeslissing moet binnen de geldigheidsduur van de toelagebelofte worden ingediend, zoniet vervalt de toelagebelofte van rechtswege.

De aanvraag moet, op straffe van onontvankelijkheid, conform het masterplan en de toelagebelofte zijn.

De initiatiefnemer moet ofwel eigenaar zijn van, ofwel over een zakelijk recht beschikken gedurende minstens twintig jaar, ofwel een huurovereenkomst kunnen voorleggen die nog minstens achttien jaar loopt op het onroerend goed waarvoor de aanvraag wordt gedaan. Dit alles onverminderd de bijzondere bepalingen inzake de tegemoetkoming in de kosten van huurkoop of leasing of prefinanciering voor de bouw, aankoop, inrichting en ingebruikneming van voorzieningen voor bejaarden.

§ 2. De Executieve bepaalt de bijkomende voorwaarden waaraan een aanvraag tot het verkrijgen van een toelagebeslissing moet voldoen.

Artikel 14

De Executieve treft alleen een toelagebeslissing voor aanvragen die in overeenstemming zijn met de bouwfysische, de technische en kwalitatieve normen, bedoeld in artikel 11.

Artikel 15

uDe Executieve regelt de procedure van goedkeuring van de geplande investeringen.

Artikel 16

De Executieve deelt jaarlijks aan de Vlaamse Raad de inventaris mee van alle toelagenbeloften en toelagebeslissingen, met de financiële engagements.

TITEL V

Overgangs- en Slotbepalingen

Artikel 17

Het decreet van 1 juni 1983 houdende oprichting van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen wordt opgeheven.

Artikel 18

§ 1. De artikelen 5 § 3, 7, 8 en 9 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden gecoördineerd op 18 december 1991 worden opgeheven.

§ 2. De artikelen 3 § 1, 4 § 1 en 5 § 1 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden gecoördineerd op 18 december 1991 worden gewijzigd als volgt :

„Art. 3 § 1 Alleen lokale en provinciale besturen kunnen subsidies krijgen voor het bouwen en verbouwen van woningen voor bejaarden, of voor de aankoop van gebouwen bestemd om als woning voor bejaarden te worden ingericht.

“Art. 4 § 1 Alleen lokale en provinciale besturen, verenigingen zonder winstoogmerk en instellingen van openbaar nut in de zin van de wet van 27 juni 1921 kunnen subsidies krijgen voor het bouwen, het verbouwen en inrichten van dienstencentra, of voor de aankoop van gebouwen bestemd om als dienstencentrum te worden ingericht.,

“Art. 5 § 1 Alleen lokale en provinciale besturen, verenigingen zonder winstoogmerk en instellingen van openbaar nut in de zin van de wet van 27 juni 1921 kunnen subsidies krijgen voor het bouwen, het uitbreiden, het verbouwen en het inrichten van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening, rusthuizen en dagverzorgingscentra of voor de aankoop van gebouwen bestemd om als serviceflatgebouw, als woningcomplex met dienstverlening, als rusthuis of als dagverzorgingscentrum te worden ingericht of als tegemoetkoming in de kosten van huur, huurkoop, leasing of lening voor het aankopen, het bouwen, het inrichten en het in gebruik nemen van service-flatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen. Deze beide subsidies kunnen niet gecumuleerd worden., .

Artikel 19

§ 1. De artikelen 47, 4°, 52, 3°, 54 en 56 § 1, 3° lid van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap worden opgeheven.

§ 2. Het artikel 58 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap wordt gewijzigd als volgt :

“Art.58. § 1. De rechtsvordering tot terugbetaling van tegemoetkomingen verjaart twee jaar na het einde van de maand waarin de tegemoetkoming werd betaald, ongeacht of zij betaald werd via een derde of via een voorziening.

§ 2. Elke tegemoetkoming van het Fonds waartoe besloten is of die gehandhaafd blijft op grond van gegevens die bedrieglijk, onjuist of onvolledig bevonden zijn, kan teruggevorderd worden. De vordering tot terugbetaling verjaart vijf jaar na het einde van de maand waarin de tegemoetkoming werd betaald.

§ 3. Benevens de redenen waarin is voorzien in het Burgerlijk Wetboek wordt de verjaring gestuit door een ter post aangetekende brief.,

Artikel 20

De besluiten, genomen ter uitvoering van de decreten genoemd in artikel 17, 18 en 19, blijven van kracht totdat zij door de Executieve worden opgeheven.

Artikel 21

§ 1. Alle aanvragen tot het verkrijgen van toelagen voor investeringen waarvoor op datum van inwerkingtreding van dit decreet een ontwerp werd goedgekeurd of kredieten werden vastgelegd worden verder behandeld volgens de procedureregels die golden voor het Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen.

§ 2. Behoudens het bepaalde in § 1 zijn alle principiële akkoorden en goedgekeurde voorontwerpen automatisch en zonder enig recht op schadevergoeding vervallen.

§ 3. Behoudens het bepaalde in § 1 en § 2 is het Fonds de rechtsopvolger en treedt het in alle rechten en plichten van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen.

Artikel 21

De Executieve bepaalt de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

L. VAN DEN BRANDE

De Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden,

L. DETIEGE

***De Vlaamse minister van Financiën en Begroting,
Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,***

W. DEMEESTER-DE MEYER

**ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE
RAAD VAN VLAANDEREN**

**ADVIES OVER HET ONTWERP VAN
DECREET INZAKE DE INFRASTRUCTUUR
VOOR PERSOONSGEBONDEN AANGELEGENHEDEN**

8 september 1993

De **Raad** werd op 1 juli 1993 door de Vlaamse Minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin om advies gevraagd over het ontwerp van decreet inzake de Infrastructuur voor Persoonsgebonden Aangelegenheden.

1. **SITUERING**

Het ~~ontwerp-decreet~~ beoogt voor de gehele sector van de persoonsgebonden aangelegenheden ~~een~~ uniforme ~~en~~ vereenvoudigde regeling voor de behandeling van ~~de aanvragen tot investerings~~toelage of investeringswaarborg.

Het Vlaams **Infrastructuurfonds** voor Persoonsgebonden Aangelegenheden ~~dat~~ in de plaats treedt van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen dient de **eenvormige aanpak** te waarborgen. Dit belet niet dat het Vlaams Fonds voor de Sociale **Integratie** van Personen met een Handicap ~~en~~ "Kind en Gezin", worden belast met de uitvoering van het decreet volgens ~~de~~ in het ~~ontwerp-decreet~~ voorziene procedure voor deze investeringen die betrekking hebben op hun sector.

De vereenvoudiging in de behandeling van de dossiers (toelagebelofte voor het gehele project, maximaal 4 toelagebeslissingen, uitbetaling per projectfase) leidt tot een grotere rechtszekerheid voor de initiatiefnemer. Het ~~verlenen~~ van de toelagebelofte geeft de initiatiefnemer de waarborg dat hij mits respect voor de gestelde voorwaarden en termijnen zijn project zal kunnen verwezenlijken. Tegelijkertijd draagt de voorgestelde procedure bij tot een betere budgettaire beheersbaarheid en tot ~~een~~ tijdswinst in het produktief worden van betrokken investeringen. Per tijdseenheid zal aan een kleiner aantal initiatieven ~~een~~ toelagebelofte kunnen worden toegekend. In de noodzakelijke strengere selectie van de initiatieven die hieraan gekoppeld is kan het beleid duidelijk zijn prioriteiten tussen de sectoren alsook binnen een sector tot uitdrukking brengen.

2. ADVIES

2.1. Principieel

De Raad onderkent dat de reglementering en de procedures van toepassing op de investeringsdossiers in de sector van de persoonsgebonden aangelegenheden veelal te verscheiden en complex zijn.

Het uitgangspunt van het ontwerp decreet berust op een stroomlijning van de behandeling van de investeringsdossiers over de sectoren **heen via een hiervoor ontwikkelde algemene regeling.**

De Raad kan het objectief van het ontwerpdecreet alsook de voorgestelde algemene regeling principieel steunen. Het voorziene Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden dat het volledige spectrum van de persoonsgebonden aangelegenheden bestrijkt biedt een grotere waarborg op een daadwerkelijke uniformiteit in de afhandeling van de investeringsdossiers dan een eventuele sectorsgewijze aanpak.

Dezelfde problematiek zou immers eveneens vanuit een **sectoriële** invalshoek (gehandicaptenzorg, **bejaardenzorg**, ...) kunnen benaderd **worden**. Vanuit het argument dat de eenheid en de autonomie van het **sectorieel** beleid moet gevrijwaard worden zou de **druk** groot kunnen zijn om de bestaande bevoegdheid en regeling inzake de afhandeling van investeringsdossiers slechts minimaal te stroomlijnen. De te realiseren harmonisatie van de respectieve sectoriële regelingen in verband de ondersteuning van investeringen zou hierdoor worden gehypothekeerd.

De Raad kan de principiële keuze voor ~~een~~ sectoroverkoepelende regeling dan ook bijtreden.

Een definitieve beoordeling van de voorgestelde regeling zal evenwel slechts kunnen worden gemaakt nadat de uitvoeringsbesluiten bekend zijn (cf. infra).

2.2. Concrete uitwerking

1. De onderliggende principes van het (raam)decreet zullen via uitvoeringsbesluiten gerealiseerd worden. Vermelde uitvoeringsbesluiten zijn essentieel in de beoordeling van de voorgestelde regeling. In het licht hiervan vraagt de Raad dan ook van zodra mogelijk in kennis te worden gesteld van deze ontwerp-besluiten.

Slechts op dat ogenblik zal kunnen worden uitgemaakt in **welke** mate de doelstellingen van het ontwerpdecreet worden **verwezenlijkt**.

Uit het ontwerpdecreet blijkt onvoldoende hoe een grotere transparantie in de dossierbehandeling en een verkorting van het dossiertraject -zo blijven er meerdere loketten bestaan - in de praktijk zullen gerealiseerd worden.

Bovendien wordt in het ontwerpdecreet nergens aangestipt hoe deze openbare instelling **zal** beheerd worden en op welke wijze prioriteiten en (meerjaren)programmaties zullen vastgelegd worden.

Gezien het brede domein dat het ontwerp-decreet omvat zullen de uitvoeringsbesluiten een grote verscheidenheid van investeringen bestrijken. Het is een zorg van de Raad om met het grootst mogelijk respect voor het gestelde objectief, voor **specifieke kleinschalige** investeringen (bv. aankoop van apparatuur) de mogelijkheid open te houden om vanuit functionele overwegingen een **geëigende** procedure te voorzien.

2. **Ten aanzien van de** in het ontwerpdecreet voorziene inschakeling van het Vlaams Fonds voor de **Sociale** Integratie van Personen met een Handicap en 'Kind en Gezin' in de uitvoering van het ontwerpdecreet kan een dubbele bemerking worden gemaakt :

- a) ten aanzien **van** het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH).

In de huidige regeling ligt de beslissingsbevoegdheid inzake investeringstoelage binnen de betrokken sector bij het VFSIPH. Door de in het ontwerpdecreet voorgestelde regeling wordt het VFSIPH deze bevoegdheid ontnomen.

Gelet op de grote verscheidenheid en specificiteit van de investeringen binnen de sector van de gehandicaptenzorg dient onderzocht of voor bepaalde investeringen de bestaande beslissingsbevoegdheid van het VFSIPH niet bijdraagt tot een grotere

functionaliteit. Het objectief van het ontwerp-decreet staat hierbij niet ter discussie : waar functioneel verantwoord dient de algemene procedure te gelden.

b) ten aanzien van 'Kind en Gezin'

In de huidige situatie worden de investeringsdossiers binnen de sector van "Kind en Gezin" door de administratie behandeld. Bij de overheveling van de afhandeling van de dossiers naar 'Kind en Gezin' dient nagegaan hoe de bestaande logistieke ondersteuning voor de dossierbehandeling kan worden verzekerd.

Zowel de toewijzing van bijkomend personeel vanuit de administratie aan de instelling als een af te sluiten protocol tussen "Kind en Gezin" en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de afhandeling van de investeringsdossiers kunnen hierbij worden overwogen.

2.3. ***Detailopmerking***

Gezien art. 54 van het Decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap wordt opgeheven dient eveneens art. 64, § 1, 2e van hetzelfde decreet geschrapt gezien de hierin opgenomen verwijzing naar art. 54.

Het amendement van de Vlaamse Regering op het voorontwerp van decreet inzake infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden dient in het voorontwerp toegevoegd aan art. 5, § 2 in plaats van aan art. 5, § 1.

2.4. ***Tekstopmerking***

De Raad stelt voor de titel van het ontwerpdecreet te wijzigen als ontwerp van decreet inzake infrastructuur op het vlak van gezondheids- en welzijnsvoorzieningen.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIE.
-----ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 27 september 1993 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin verzocht haar van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "inzake de Infrastructuur voor Persoonsgebonden Aangelegenheden", heeft op 19 oktober 1993 het volgend advies gegeven :

VOORAFGAANDE OPMERKING.

Een ontwerp met dezelfde strekking werd reeds bij de Raad van State ingediend op 1 juli 1993. De Raad heeft er zich toen niet over uitgesproken daar de adviezen die moesten worden ingewonnen bij de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en bij het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, wel waren gevraagd, maar nog niet ontvangen.

Uit de stukken die thans bij de adviesaanvraag zijn gevoegd blijkt dat de Vlaamse Regering haar goedkeuring nog niet heeft gehecht aan het ontwerp van decreet zoals het, na het inwinnen van de verplichte adviezen, is geamendeerd. Die goedkeuring is nochtans vereist opdat het ontwerp door de Raad van State zou kunnen worden onderzocht. Alleen de zorg om de besluitvorming niet nog te vertragen, heeft de Raad van State ertoe aangezet het ontwerp, ondanks dit vormgebrek, toch van een advies te voorzien, zij het met het uitdrukkelijke voorbehoud dat, indien de Vlaamse Regering op grond van de voornoemde adviezen nog andere wijzigingen zou aanbrengen in de ontworpen regeling, de gewijzigde bepalingen van het ontwerp voor een nieuw onderzoek aan de Raad van State moeten worden voorgelegd.

STREKKING VAN HET ONTWERP VAN DECREET.

Dit ontwerp beoogt de subsidiëring van de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden bedoeld in artikel 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot

hervorming der instellingen, eenvormig te regelen. De huidige "reglementering en procedures" worden in de memorie van toelichting "al te verscheiden en ondoorzichtig" genoemd. Het opzet is dan ook "omvangrijk . . . in zijn totale streven naar vereenvoudiging van de procedure, objectivering in de behandeling, rechtszekerheid, maar ook responsabilisering van de bouwheer, budgettaire beheersbaarheid en tijdswinst".

Met dat doel worden opgeheven :

- het decreet van 1 juni 1983 houdende oprichting van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen;
- enkele bepalingen van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap;
- enkele bepalingen van de decreten inzake de voorzieningen voor bejaarden, gecoördineerd op 18 december 1991, die betrekking hebben op de subsidiëring van infrastructuur.

De bedoelde subsidiëring zou voortaan verleend worden :

- door een als rechtspersoon op te richten "Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden", dat in de plaats zou treden van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen;

- door het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap;
- door de instelling "Kind en Gezin".

De laatste twee instellingen zullen evenwel voor het verstrekken van investeringssubsidies de bepalingen van het ontworpen decreet moeten naleven.

De juiste strekking van het ontwerp wordt beter begrepen aan de hand van de preciseringen die eraan zijn toegevoegd in de memorie van toelichting, in de adviezen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap en die welke zijn verstrekt door de gemachtigde ambtenaar van de Vlaamse Regering.

Daaruit blijkt, ten eerste, **dat het ontwerp-decreet** alleen betrekking heeft op "het luik van de investerings-toelagen? De erkenning van de zorgen- en dienstenverstrekkende organisaties, dezer ondersteuning door middel van personeelssubsidies en werkingssubsidies, de kwaliteitscontrole en de zorg voor de continuïteit blijven buiten het opzet van het ontwerp-decreet.

Het ontwerp-decreet mag, ten tweede, niet op zich worden gezien, los van de "onderliggende" regelingen die bij of krachtens wetten of decreten van toepassing zijn in de verschillende door het ontwerp bestreken sectoren van de persoonsgebonden aangelegenheden. De gemachtigde heeft bevestigd dat met het ontwerp enkel de uniformisering is

beoogd van de wijze van toekenning van investeringssubsidies en -waarborgen en van de bedragen daarvan. De erkenning of de vergunning voor het uitvoeren van de investeringen, alsmede de programmatie van de voorzieningen per sector, blijven onderworpen aan de bestaande hiervoren vermelde "onderliggende" regelingen.

Hoewel, ten derde, in de memorie van toelichting wordt gesteld dat de oprichting van een Vlaams Infrastructuurfonds "de toegankelijkheid en de transparantie voor de gebruiker initiatiefnemer verwezenlijkt!" en "een enkel loket voor alle investeringsdossiers in de persoonsgebonden aangelegenheden" opent, is het toch zo dat twee andere "loketten" openblijven, met name de instelling "Kind en Gezin" én het "Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap". Er blijven dus drie zogenaamde "loketten" bestaan.

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. In artikel 4 van het ontwerp wordt het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden opgericht als een rechtspersoon. In het algemeen deel en in de "artikelsgewijze bespreking" van de memorie van toelichting ontbreken, wat dit betreft, zowel motivering als commentaren.

De vraag is of de structuur, de opdracht en de bevoegdheden van het Fonds, de oprichting van een rechtspersoon kunnen verantwoorden.

Uit de tekst van het ontwerp zelf blijkt dat de financiële **middelen** van het Fonds ter beschikking worden gesteld door de Vlaamse Gemeenschap (artikel 8). Die middelen bestaan hoofdzakelijk uit dotaties en uit bijdragen op de gewaarborgde sommen, alsmede uit de derivaten ervan (inkomsten uit terugvorderingen, kassaldi van de vorige jaren) (artikel 9, § 1). Het is de Vlaamse Regering die bepaalt hoe het Fonds wordt geleid en financieel beheerd (artikel 10, § 1) en dus ook de wijze waarop het reservefonds wordt gestijfd en aangewend (artikel 9, § 2). Het hele financiële beheer van de beschikbare middelen berust dus bij de Vlaamse Regering.

Het subsidiëringsbeleid is eveneens uitsluitend zaak van de Vlaamse Regering. Zij bepaalt de categorieën en de wijze van toekenning en vereffening van de investerings-subsidies (artikel 6, § 1) en de voorwaarden waaronder de investeringswaarborgen worden verleend alsmede de wijze van betaling van de bijdragen op de gewaarborgde sommen (artikel 6, § 2), de voorwaarden onder welke het Fonds bijdraagt in de kosten van huurkoop, leasing of prefinanciering van voorzieningen voor bejaarden (artikel 6, § 3), overeenkomstig de bouwfysische, technische en kwalitatieve investeringsnormen die de Vlaamse Regering overigens zelf bepaalt (artikel 11).

Het is ook de Vlaamse Regering die de bijkomende voorwaarden **bepaalt** waaraan aanvragen tot het verkrijgen van subsidiëringsbeloften (artikel 12, § 2) en subsidiëringsbeslissingen (artikel 13, § 2) moeten voldoen. Meer algemeen

regelt zij de procedure van goedkeuring van de geplande investeringen (artikel 15).

Kortom, het Fonds zelf is verstoken van beslissingsmacht met enige betekenis. Alleen het "dagelijks beheer" wordt opgedragen aan een administrateur-generaal, die een ambtenaar-generaal is van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en wordt bijgestaan voor de taken van het Fonds, door ambtenaren van hetzelfde ministerie (artikel 10). De organisatorische structuur van het Fonds is daartoe beperkt.

Deze elementen tonen aan dat het Fonds niet beschikt over de organieke, financiële, beheers- en beslissingsautonomie die in redelijkheid de motivering moeten zijn bij het oprichten van een rechtspersoon. In de publieke sector wordt een rechtspersoon als een functioneel gedecentraliseerde dienst opgericht, wanneer de hogere overheid meent dat prestaties met een groot maatschappelijk belang efficiënter kunnen geschieden dan door het centraal bestuur door een daarvan gescheiden bestuursgeleding die is ingericht en toegerust volgens het model dat in de privé-sector doelmatig is gebleken, met name met eigen organen, met eigen financiële middelen, met specifieke budgettaire en boekhoudkundige regelen, met eigen initiatiefrecht en vooral met een eigen wezenlijke beslissingsbevoegdheid (1).

(1) "Morfologie van het Staatsbestuur", uitgave van de Staatssecretaris voor Hervorming der Instellingen, 1977, p. 36.

Het op te richten Fonds echter is in wezen niets meer dan een verlengstuk van de Vlaamse Regering, belast met de uitvoering en toepassing van wat de Vlaamse Regering beslist. Het Fonds is dus volgens de inhoud van het ontwerp ten hoogste een gedeconcentreerd bestuur, **dat geen rechts-persoonlijkheid** behoeft. Om die reden verdient het die dan ook niet, althans indien men ervan uitgaat dat **het toekennen** van rechtspersoonlijkheid met de grootste omzichtigheid moet geschieden, als een degelijk gemotiveerde uitzondering op het principe dat het bestuur wordt gevoerd onder de rechtstreekse en hiërarchische verantwoordelijkheid van de Regering en haar leden.

Bovendien moet bij het opdragen van bevoegdheden aan besturen, de juridische vormgeving aangepast zijn **aan de** aard en omvang van die bevoegdheden. Indien de eigenlijke macht, alsmede de financiële en juridische middelen, blijven berusten bij de Regering of haar leden, indien bovendien het personeel blijft bestaan uit ministeriële ambtenaren, dan is de rechtspersoonlijkheid een organisatievorm die onaangepast is aan het **opzet**.

De Raad van State moge verwijzen naar een recent advies (nr. L. 22.820/1/8 van 12/14 oktober 1993) betreffende een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994", waarin dit probleem is behandeld.

In dat ontwerp van decreet worden onder meer drie nieuwe fondsen als rechtspersonen opgericht, het "Vlaams Audiovisueel Fonds", het "Vlaams Landbouwinvesteringsfonds"

en het "Vlaams Fonds voor de Promotie van de Produkten van de Landbouw, de Tuinbouw en de Zeevisserij?

In dat advies van 14 oktober 1993 stelt de Raad van State vast dat het Vlaams Audiovisueel Fonds "veeleer een begrotingsfonds is" dat onder het gezag van de Vlaamse Regering beheerd wordt door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, dat de financiële middelen van dat Fonds uitsluitend dienen voor de uit te keren subsidies en voor de eigen werking, het beslissingsrecht inzake **het toekennen** van subsidies de Vlaamse Regering toekomt en de Vlaamse Regering de nodige diensten, infrastructuur en personeelsleden van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking stelt.

Deze kentrekken zijn dezelfde als die van het op te richten "Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden".

Gevraagd naar de motieven die de Vlaamse Regering ertoe hadden gebracht het Vlaams Audiovisueel Fonds als een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid op te richten, heeft de gemachtigde ambtenaar verwezen naar artikel 63 van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1994, waarin wordt bepaald dat de voorschotten ten belope van maximum 90 % van de bedragen "**voorzien**" onder de basisallocatie voor het Vlaams Audiovisueel Fonds vrijgesteld zijn van het voorafgaand visum van het Rekenhof.

De Raad van State heeft daaruit geconcludeerd :

"Indien met de oprichting van het Fonds als openbare instelling met rechtspersoonlijkheid uitsluitend zou worden beoogd de bedoelde uitgaven te onttrekken aan het voorafgaand visum van het Rekenhof, zou de ontworpen regeling neerkomen op een oneigenlijk gebruik van de door artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen geboden mogelijkheid om openbare instellingen op te richten".

In hetzelfde advies van 12/14 oktober 1993 heeft de Raad van State dezelfde bezwaren **gemaakt tegen** de oprichting, blijkbaar om dezelfde redenen, van het "Vlaams Landbouwinvesteringsfonds" en van het "Vlaams Fonds voor de Promotie van de Produkten van de Landbouw, Tuinbouw en Zeevisserij?

Ook met betrekking tot het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, dat in zijn essentiële kenmerken niet verschilt van de drie hiervoren vermelde fondsen, wordt de bevoegdheid een rechtspersoon te creëren gebruikt voor een doel waarvoor zij niet is bestemd.

Het ontwerp moet dan ook grondig worden herdacht.

2. Indien de Vlaamse Regering de oprichting van een Vlaams Infrastructuurfondsvoor PersoonsgebondenAangelegenheden als een rechtspersoon in het onderhavige ontwerp toch zou handhaven, dan zal alleszins artikel 9, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 moeten worden nageleefd. Het komt, krachtens die bepaling, inderdaad de decreetgever zelf toe, wanneer hij gedecentraliseerde diensten, instellingen en ondernemingen met rechtspersoonlijkheid opricht, de samenstelling, de bevoegdheid en de

werking van deze "organismen" te regelen, alsmede het toezicht dat erop zal worden uitgeoefend.

Het ontwerp dat aan de Raad van State is voorgelegd? schiet **wat** dit betreft volstrekt tekort. Dit is begrijpelijk (**maar** daarom nog niette rechtvaardigen), daar, zoals hiervoren is uiteengezet, de vorm van de op te richten bestuursgeleding niet is aangepast aan de taken die de Vlaamse Regering haar wil opdragen.

3. Aansluitend bij de vorige opmerking stelt de Raad **van** State meer in het algemeen vast dat de bevoegdheid van de decreetgever in het ontwerp wordt miskend.

Wanneer men in een rechtsstaat een nieuwe regelgeving in het bestel wil invoeren, dan komt die regelgeving toe **aan de hoogste normerende instelling, in dit geval de decreetgever.**

De "overgangs en slotbepalingen" en specifieke bepalingen betreffende enkele bestaande verzorgings- en opleidingsinstellingen (artikel 5, § 1, 2°, en § 2) buiten beschouwing gelaten, bevat het ontwerp slechts schaarse materieelrechtelijke, rechtstreeks rechtscheppende bepalingen. De meeste bepalingen strekken ertoe de Vlaamse Regering bevoegdheden toe te kennen, zonder dat aan de uitoefening daarvan enige voorwaarden of grenzen zijn gesteld. De hele regelgeving wordt dus een **zaak van de** Vlaamse Regering.

Dit moge reeds blijken uit artikel 4, § 2, van het ontwerp waarbij de Vlaamse Regering bevoegdheid wordt verleend om de algemene en bijzondere regelen te bepalen inzake vorm en inhoud van de begroting, de overlegging van de rekeningen en het comptabiliteitsstelsel.

Dit moge ook blijken uit het overzicht dat hiervoren onder 'Strekking van het ontwerp van decreet' is gemaakt van de bevoegdheden die de Vlaamse Regering op zich wil nemen. Dat overzicht moet niet herhaald worden. Het volstaat de volgende artikelen te vermelden : artikel 6, § 1, § 2 en § 3, artikel 8, artikel 9, artikel 10, § 1, artikel 11, artikel 12, § 2 en § 3, artikel 13, § 2, en artikel 15.

De hele regeling moet in zijn essentiële elementen door de decreetgever worden bepaald, maar aan de Vlaamse Regering kan vanzelfsprekend de bevoegdheid worden opgedragen bijkomende regelen te stellen, uit te oefenen binnen de in het decreet bepaalde grenzen.

Een afwijking van dit beginsel verstoort de constitutionele verdeling van bevoegdheden **tussen** de componenten van een staatkundige rechtspersoon, in dit geval de Vlaamse Gemeenschap, en negeert de onontbeerlijke normenhiërarchie.

4. Er is reeds op gewezen dat het bestaande ontwerp niet los mag worden gezien van de diverse "**onderliggende**" regelingen getroffen bij of krachtens wetten of decreten en

die van toepassing zijn en blijven in de verschillende sectoren die door het ontwerp-decreet worden bestreken. Dat inzicht wordt door toelichtingen, commentaren en adviezen verstrekt, **maar niet door de tekst** van het ontwerp.

Artikel 3 van het ontwerp zal derhalve terdege moeten worden aangevuld en het komt zeer waarschijnlijk voor **dat, wegens de bestaande verscheidenheid van sectoren** en regelingen, het ontwerp ook wat dit betreft, grondig zal moeten worden herwerkt, zodat de articulatie tussen die diverse regelingen en het ontworpen decreet duidelijk wordt, alsmede de relatie tussen de instellingen en diensten die thans reeds bedrijvig zijn in de betrokken sectoren en het op te richten Fonds. **"Masterplannen"** en **"programmaties"** én de instellingen die ze opmaken, zullen dan ook aanschouwelijker worden.

5. Er weze ten slotte andermaal gewezen op een aantal taalfouten. Men vermijde het woord **"conform"** (in plaats van **"overeenkomstig"**), het woord **"afsluiten"** (van een overeenkomst, in plaats van **"sluiten"**), het gallicisme **"voorzien"** (in plaats van **"bepaald"**, **"bedoeld"**, **"omschreven"**, **"vastgesteld"**, al naar het geval), het woord **"toelage"** (in plaats van **"subsidie"**).

6. Het is legistiek niet gebruikelijk een vrij kort decreet - het telt in zijn huidige vorm amper 22 artikelen - in te delen in titels en hoofdstukken. Hoofdstukken kunnen volstaan.

BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Opschrift.

Het opschrift kan gehandhaafd worden indien het decreet van toepassing zal zijn op de subsidiëring van de investeringen in alle "persoonsgebonden" bevoegdheidssectoren, daarin begrepen, bijvoorbeeld, het onthaal en de integratie van inwijkelingen, de jeugdbescherming en de sociale hulpverlening aan gedetineerden, die in het ontwerp, noch in de begeleidende stukken zijn vermeld. In het andere geval zal het opschrift door precisering moeten worden beperkt.

Artikel 1.

Wanneer een regeling is ingedeeld in (titels en) hoofdstukken, mag geen enkel artikel buiten die indeling blijven.

Indien wordt ingegaan op de suggestie van legislatieke aard ("Algemene opmerkingen", punt 6), dan zou artikel 1 kunnen worden opgenomen in een "Hoofdstuk 1 - Algemene Bepalingen" dat de artikelen 1 tot 3 van het ontwerp zou bevatten.

Artikel 2.

1. Het 1" kan vervallen, daar in al de ontworpen bepalingen het woord "Executieve" behoort te worden vervangen door "Vlaamse Regering?"

2. Men schrappe in fine van de bepaling sub 2" de woorden "zoals gewijzigd".

3.1. Met betrekking tot de definitie "investering", in het 3°, heeft de gemachtigde verklaard dat de verschillende soorten investeringen (bouw, uitbreiding, verbouwing, koop, en andere) nader zullen worden omschreven in de uitvoeringsbesluiten die op grond van artikel 6, § 1, van het ontwerp zullen worden vastgesteld. Aansluitend bij de "Algemene opmerkingen" (punt 3), horen de omschrijvingen van de diverse soorten investeringen in het decreet zelf te worden gegeven.

3.2. Het tweede gedeelte van de definitie ("met uitzondering van ...") hoort thuis in artikel 3, waar het toepassingsgebied wordt bepaald, en niet in een artikel dat de in het ontwerp gehanteerde termen omschrijft. Men preciseren er bovendien dat de uitzondering verband houdt met het Fonds ingesteld bij het decreet van 29 maart 1991 betreffende het Investeringsfonds ter verdeling van de subsidies voor bepaalde onroerende investeringen die in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest door of op initiatief van de provincies, de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden gedaan. De beoogde doorzichtigheid vereist een dergelijke precisering.

4. De definitie van "programmatie" in het 4° is uiterst vaag. De definitie die de memorie van toelichting geeft, is iets omstandiger en zou dan ook in het decreet

kunnen worden opgenomen. Er zou beter tot uiting moeten worden gebracht dat, zoals de gemachtigde ambtenaar heeft verklaard, de programmatie is bedoeld die in de onderscheidene "onderliggende" regelingen wordt bepaald en waarvoor het ontworpen decreet en evenmin de uitvoeringsbesluiten criteria beogen te bieden.

5. De definitie onder 7" stemt niet helemaal overeen met die van de memorie van toelichting, waarin staat dat de waarborg slaat op dat deel van de kapitaalsuitgaven waarvoor geen investeringssubsidie is verkregen en waarvoor de initiatiefnemer een lening heeft moeten aangaan bij een financiële instelling.

Artikel 3.

Met verwijzing naar de "Algemene opmerkingen" (punt 4), moet artikel 3 worden verruimd tot alle regelingen die in de betrokken sectoren van toepassing blijven.

Uit de tekst zou moeten blijken dat het decreet van toepassing is op subsidie- en waarborgaanvragen die door initiatiefnemers worden ingediend; anders vallen de aanvragen die niet "in aanmerking komen", zoals de huidige tekst het stelt, buiten het toepassingsgebied van het decreet, zodat vooruit wordt gelopen op de procedure en op de besluitvorming die het decreet juist wil bepalen.

Artikel 5.

1. Het verdient aanbeveling de bepaling van paragraaf 1, 3°, op te nemen in de gecoördineerde decreten inzake de voorzieningen voor bejaarden en bijgevolg artikel 5, § 3, van die gecoördineerde decreten om te werken, veeleer dan het op te heffen, zoals in artikel 18, § 1, van het ontwerp-decreet wordt gedaan.

2. Met de bepaling van paragraaf 1,4°, wordt volgens de gemachtigde ambtenaar bedoeld de mogelijkheid te creëren externe raadgevers aan te stellen voor alle opdrachten van het Fonds (bijvoorbeeld ook voor de evaluatie van de voorgestelde projecten) en niet alleen voor het beheer van zijn middelen. De ontworpen bepaling behoort in die zin te worden verduidelijkt.

3.1. De eerste volzin van paragraaf 2 hoort niet thuis in de opsomming van de taken van het Fonds.

3.2. De tweede volzin moet worden toegevoegd aan de opsomming in paragraaf 1 en als volgt vereenvoudigd : "Het Fonds neemt het eigenaarsonderhoud . . . ten laste van het ...".

Artikel 6.

1. Volgens de gemachtigde ambtenaar moet het woord "maximum" worden geschrapt uit paragraaf 1.

2. Het bepaalde in paragraaf 3 moet worden opgenomen in de gecoördineerde decreten inzake de voorzieningen voor bejaarden.

Artikel 7.

Artikel 7 noopt tot een aanpassing van de daarin bedoelde decreten. Dat gebeurt wel in artikel 19 van het ontwerp wat het decreet van 27 juni 1990 betreft, maar ook het decreet van 29 mei 1984 zal op dezelfde wijze moeten worden aangepast.

Het ontwerp bepaalt dat de twee erin vermelde instellingen bevoegd zijn voor het verstrekken van investeringssubsidies overeenkomstig de bepalingen van het ontwerp van decreet (maar, zo kan worden verondersteld, krachtens de "onderliggende" decreten). Uit de memorie van toelichting blijkt duidelijker dat het Fonds eveneens belast is met het verstrekken van investeringssubsidies : de instellingen zijn immers bevoegd "benevens het Fonds". De subsidiewaarborgen daarentegen mogen uitsluitend door het Fonds worden verleend. Nu blijkt, andermaal uit de memorie, dat de besluiten over subsidiewaarborgen zijn gekoppeld aan de subsidiebesluiten. Voor dergelijke in dit artikel bedoelde gevallen zal in een bijzondere regeling moeten worden voorzien, zodat de bevoegdheden van de ene en de andere op een rechtszekere wijze op elkaar worden afgestemd.

Artikel 8.

Artikel 8 is overbodig, ongeacht de keuze die men maakt met betrekking tot de aard van de op te richten bestuursgeleding ("Algemene opmerkingen", punt 1), daar het niets toevoegt aan de inhoud van artikel 9.

Artikel?

Volgens de gemachtigde ambtenaar zijn in paragraaf 1, 4°, terugvorderingen bedoeld van tegemoetkomingen die werden verstrekt op grond van het decreet van 1 juni 1983 houdende oprichting van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen. Dit zou uitdrukkelijk in de tekst moeten worden gesteld, mede omdat de rechtsopvolging van dat Fonds, dat wordt opgeheven door artikel 17 van het ontwerp, in artikel 21, § 3, ervan specifiek wordt geregeld.

Artikel 11.

Het voorbehoud dat in dit artikel wordt gemaakt met betrekking tot de door artikel 5, § 1, 1°, e) en f), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan de federale overheid voorbehouden aangelegenheden, moet worden weggelaten, daar de bijzondere wetsbepalingen waarnaar het verwijst uiteraard van toepassing zijn en het de decreetgever niet toekomt daarvan af te wijken.

In de memorie van toelichting is beklemtoond dat de in dit artikel bedoelde normen geen erkenningsnormen zijn. Het is nochtans niet uitgesloten dat ter uitvoering van de "onderliggende" regelen dergelijke normen als erkenningsnormen zijn gesteld, waardoor een conflict kan ontstaan met de hier als subsidiëringsnormen bedoelde normen. In de memorie van toelichting wordt daarvan overigens een voorbeeld gegeven. Het is bovendien onmiskenbaar dat bepaalde normen die bijvoorbeeld voorkomen in het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 december 1991 tot coördinatie van de decreten inzake de voorzieningen voor bejaarden, meer bepaald die opgesomd in artikel 15, § 1, ervan, erkenningsnormen zijn, al zijn zij tevens kwaliteitsnormen. Ook hier bestaat nood aan een duidelijke articulatie tussen de bestaande "onderliggende" regelen en de bevoegdheden die krachtens het ontwerp-decreet de Vlaamse Regering zijn toebedeeld. De tekst van het ontwerp moet dus worden verbeterd, zodat de indruk die de memorie van toelichting wekt eveneens wordt gecorrigeerd.

Artikelen 12 tot 15 (gemeenschappelijke opmerking).

Deze artikelen bevatten bepalingen die deels als procedurele regels en deels als subsidiëringsvoorwaarden moeten worden beschouwd. Omwille van de beoogde doorzichtigheid, moeten de subsidiëringsvoorwaarden onderscheiden worden van de subsidiëringsprocedure, zodat het verschil blijkt tussen ongegrondheid en onontvankelijkheid.

Artikel 13.

Volgens dit artikel vervalt de subsidiëringsbelofte indien de aanvraag tot het verkrijgen van het subsidiëringbesluit niet is ingediend tijdens de geldigheidsduur van de "belofte". Deze bepaling stemt niet overeen met de memorie van toelichting waarin is gesteld dat het volstaat dat over de eerste projectfase, meestal het ruwbouwwerk, binnen de termijn is beslist. Verduidelijking is dus wenselijk.

Artikel 14.

Dit artikel is overbodig en kan worden geschrapt.

Artikel 18.

Wat de op te heffen bepaling van artikel 5, § 3, betreft, wordt verwezen naar de opmerking die hiervoren is gemaakt bij artikel 5 van het ontwerp.

In de mate dat artikel 6 van de gecoördineerde decreten inzake de voorzieningen voor bejaarden niet uitsluitend betrekking heeft op de subsidiëring van de infrastructuur, mag het niet zonder meer worden opgeheven.

De artikelen 7, 8 en 9 mogen worden opgeheven, maar dan moet ook artikel 54, § 5, van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap worden

opgeheven : die bepaling is immers dezelfde als die van artikel 8 van de gecoördineerde decreten inzake de voorzieningen voor bejaarden.

Artikel 19.

Bij paragraaf 3 kan de vraag worden gesteld of die bepaling strookt met het opzet van het ontwerp-decreet, met name de invoering van een eenvormige regeling voor de diverse sectoren. Is het logisch dat de Vlaamse Regering verder nadere regels zal bepalen, specifiek ter uitvoering van artikel 54, § 3, eerste lid, van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, terwijl in het onderzochte ontwerp-decreet nu juist beoogd wordt alle regelen in de diverse sectoren te uniformiseren ?

Artikel 21.

In de paragrafen 1 en 2 van dit artikel (die overigens beter in één enkele paragraaf zouden worden opgenomen) wordt een onderscheid gemaakt tussen "ontwerpen" enerzijds en "principiële akkoorden en goedgekeurde voorontwerpen" anderzijds : de eerste worden verder behandeld volgens de bestaande procedurebepalingen, de tweede vervallen automatisch zonder recht op schadevergoeding.

Het is van belang dat de terminologie die de Vlaamse Regering gebruikt voor die begrippen, nauwkeurig

aansluit bij die welke in de "onderliggende" regelingen zijn gebruikt. De rechtszekerheid eist dat.

Er moge in dit verband bovendien worden verwezen naar het arrest nr. 10/93 van 11 februari 1993 waarin het Arbitragehof zich onder meer **als** volgt uitspreekt :

"Volgens het grondbeginsel van de rechtszekerheid kan de wetgever niet zonder objectieve en redelijke verantwoording afbreuk doen aan het belang van de rechtsonderhorigen om in staat te zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen te voorzien?

Krachtens de leer van de door de overheid regelmatig gewekte verwachtingen, komt het erop aan rekening te houden met wat aan de belanghebbende in concreto op een geloofwaardige wijze in het vooruitzicht is gesteld, ongeacht de gebruikte terminologie. Bij de redactie van het hier besproken artikel moet daarmee rekening worden gehouden.

De kamer **was** samengesteld uit

de Heer	: W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
Mevrouw	: S. VANDERHAEGEN,	staatsraden,
de Heer	: M. VAN DAMME,	
de Heren	J. GIJSSELS,	assessoren van de
	A. ALEN,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	: F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de **H. w. VAN VAERENBERGH**, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de **H. G. DEBERSAQUES**, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden en de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin zijn ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij de Vlaamse Raad het ontwerp van decreet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt :

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° initiatiefnemer : rechtspersoon die zorg- en dienstverlening organiseert in het kader van de persoonsgebonden aangelegenheden, bedoeld in artikel 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen ;

2° investering : kosten voor bouw, uitbreidings- en verbouwingswerkzaamheden, aankoop, uitrusting of apparatuur door initiatiefnemers, met uitzondering van de aankoop van grond ;

3° programmatie : planning van voorzieningen op basis van geografische, demografische of andere criteria. Die criteria worden voor de verschillende categoriën van investeringen in de onderscheiden reglementeringen vastgelegd ;

4° Fonds : het Vlaamse Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, bedoeld in artikel 4 ;

5° investeringssubsidie : subsidie van het Fonds als bijdrage in de kostprijs of de financiering van de investering door een initiatiefnemer, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet ;

6° investeringswaarborg : de waarborg tot terugbetaling van de leningen, die werden aangegaan met het oog op de realisatie van de investering, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet, voor dat deel van de kapitaalsuitgaven waarvoor geen investeringssubsidie wordt verkregen ;

7° masterplan : globale en beschrijvende schets met kostenraming van de door de initiatiefnemer geplande infrastructuur, afhankelijk van de doelgroep, de capaciteit, de uitvoeringstermijnen en toekomstige ontwikkelingen, met daarbij een financieel plan in verhouding tot de verwachte exploitatie ;

8° subsidiebelofte : principiële verbintenis, geldig voor een bepaalde periode, ten aanzien van een initiatiefnemer om een investeringssubsidie toe te kennen ;

9° subsidiebeslissing : verbintenis om voor een investering een investeringssubsidie toe te kennen.

10° project : het deel van de geplande infrastructuur, zoals omschreven in het masterplan, waarvoor een subsidiebelofte of een subsidiebeslissing wordt gevraagd door de initiatiefnemer ;

11° projectfase : één van de hoogstens vier delen van een project waarvoor een subsidiebeslissing getroffen kan worden ; deze vier delen kunnen zijn : a) de ruwbouw, b) de technische uitrustingen, c) de afwerking en d) de uitrusting en de bemeubeling ;

12° nieuwbouw : een nieuwe bouwconstructie met een eigen, autonome en functionele bestemming in de persoonsgebonden aangelegenheden ; een nieuwbouw bevat steeds een ruwbouw ;

13° uitbreiding : een gedeeltelijke nieuwe bouwconstructie die bij een bestaande constructie met een functionele bestemming in de persoonsgebonden aangelegenheden wordt gebouwd ;

14° aankoop : de verwerving van een gebouw dat in aanmerking komt voor een functionele bestemming in de persoonsgebonden aangelegenheden ; bij een aankoop wordt enkel de venale waarde van het gebouw zonder de grond in aanmerking genomen ;

15° verbouwing : elke materiële ingreep, met uitzondering van de onderhoudswerken of de door slijtage noodzakelijke vervangingswerken, tot verbetering of vernieuwing aan een gebouw met een functionele bestemming in de persoonsgebonden aangelegenheden, of dat voor een dergelijke functionele bestemming in aanmerking komt ;

Artikel 3

De bepalingen van dit decreet zijn van toepassing op alle subsidie- en waarborgaanvragen die door initiatiefnemers worden ingediend, met uitzondering van aanvragen voor de financiering van bepaalde onroerende investeringen die door provincies of gemeenten gedaan worden voor hun eigen patrimonium of dat van hun bedrijven, of die in hun opdracht door een intercommunale vereniging wordt gedaan overeenkomstig de bepalingen die het Investeringsfonds organiseren.

HOOFDSTUK 11

Vlaams Infrastructuurfonds voor
Persoonsgebonden Aangelegenheden

Artikel 4

§ 1. Er wordt een openbare instelling opgericht, het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden.

§ 2. Het Fonds heeft rechtspersoonlijkheid en wordt gerangschikt onder de instellingen van categorie A, vermeld in artikel 1 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

§ 3. In afwijking van het bepaalde in § 2 kan de Regering de algemene en bijzondere regelen bepalen inzake vorm en inhoud van de begroting, de overlegging van de rekeningen en het comptabiliteitsstelsel.

Artikel 5

§ 1. 1° Het Fonds heeft tot taak, binnen de perken van de in het begrotingsdecreet bedoelde gespecificeerde machtigingen, aan een initiatiefnemer investeringstoelagen en investeringswaarborgen te verstrekken.

2° Het Fonds neemt het eigenaarsonderhoud, de bouw-, verbouwingswerkzaamheden en de kosten voor uitrusting en apparatuur ten laste van de openbare psychiatrische ziekenhuizen in Geel en in Rekem, en van de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand 'De Kempen' met zetel in Mol en 'De Zande' met zetel in Ruiselede.

3° Het Fonds draagt bij wijze van investeringssubsidie of investeringswaarborg bij in de kosten van huurkoop of leasing of prefinanciering voor de bouw, aankoop, inrichting en ingebruikneming van voorzieningen voor bejaarden.

4° Het Fonds neemt het eigenaarsonderhoud, de verbouwingswerkzaamheden en de kosten van de eerste uitrusting ten laste van het Centrum voor Opleiding en Vervolmaking van de Kaderleden te Overijse.

5° Het Fonds kan externe raadgevers aanstellen als het die nodig acht voor het vervullen van zijn opdrachten.

Artikel 6

§ 1. De Regering bepaalt de sectoren waarvoor een investeringssubsidie verkregen kan worden en de wijze van toekenning en vereffening ervan. Zij bepaalt per categorie van investering de investeringssubsidie. Voor de universitaire ziekenhuizen kan in specifieke investeringssubsidies worden voorzien.

§ 2. De investeringswaarborg kan enkel worden verleend als de initiatiefnemer een subsidiebeslissing heeft verkregen. De investeringswaarborg wordt gegeven op een bedrag dat 2/3 van de investeringssubsidie bedraagt. De Regering bepaalt de bijkomende voorwaarden waaronder de investeringswaarborg wordt verleend en stelt de wijze van betaling vast van de bijdragen op de gewaarborgde sommen tot dekking van de investeringswaarborg.

§ 3. De Regering bepaalt onder welke voorwaarden en hoe het Fonds bijdraagt in de kosten van huurkoop of leasing

of prefinanciering voor de bouw, aankoop, inrichting en ingebruikneming van voorzieningen voor bejaarden. De Regering bepaalt eveneens het bedrag van deze tegemoetkoming.

Artikel 7

In afwijking van het bepaalde in artikel 5, § 1, 1° zijn de instellingen Kind en Gezin, opgericht bij decreet van 29 mei 1984, en het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, opgericht bij decreet van 27 juni 1990, voor welbepaalde categorieën van investeringen belast met het verstrekken van investeringssubsidies, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet. Deze instellingen kunnen geen investeringswaarborgen verlenen.

Artikel 8

§ 1. Het Fonds beschikt over de volgende middelen :

1° de jaarlijkse basisdotaties door de Vlaamse Gemeenschap ter beschikking gesteld voor de vervulling van zijn taak en voor de eigen werking ;

2° de stortingen van een bijdrage op de gewaarborgde sommen ;

3° huurgelden, onder meer van de Openbare Psychiatrische Ziekenhuizen te Geel en te Rekem ;

4° alle inkomsten die voortvloeien uit de terugbetaling van de verleende tegemoetkomingen, investeringssubsidies of -waarborgen door het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-sociale Instellingen ;

5° eventuele schenkingen aan het Fonds ;

6° de kassaldi van de vorige jaren.

§ 2. In de boekhouding van het Fonds wordt een rekening geopend voor een reservefonds.

De Regering bepaalt de wijze waarop het reservefonds wordt gestijfd, het maximum vermogen van het reservefonds en de voorwaarden waaronder het reservefonds kan worden aangewend.

Artikel 9

§ 1. De Regering bepaalt de wijze waarop het Fonds geleid en financieel beheerd wordt.

§ 2. De Regering belast een ambtenaar-generaal van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap met het dagelijks beheer van het Fonds. Hij voert de titel van administrateur-generaal van het Fonds.

Voor het uitvoeren van deze taak kan het Fonds beschikken over ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

HOOFDSTUK 111

Voorwaarden en procedure voor tegemoetkoming

Artikel 10

De Regering bepaalt per categorie van investering de bouwfysische, technische en kwalitatieve normen voor investeringen.

Artikel 11

§ 1. De Regering kan het masterplan enkel goedkeuren en een subsidiebelofte verlenen als de geplande investeringen passen in de programmatie. De totale som van alle subsidiebeloften mag per sector ten hoogste het dubbele bedragen van het bedrag, bestemd voor investeringen dat in de begroting per sector is ingeschreven.

§ 2. De Regering bepaalt de bijkomende voorwaarden waaraan een aanvraag van een subsidiebelofte moet voldoen.

§ 3. De subsidiebelofte is twee jaar geldig.

Artikel 12

§ 1. De aanvraag van een subsidiebeslissing voor de eerste projectfase van de investering moet binnen de geldigheidsduur van de subsidiebelofte worden ingediend, zoniet vervalt de subsidiebelofte van rechtswege.

De aanvraag moet, op straffe van onontvankelijkheid, conform het masterplan en de subsidiebelofte zijn.

De initiatiefnemer moet ofwel eigenaar zijn van, ofwel over een zakelijk recht beschikken gedurende minstens twintig jaar, ofwel een huurovereenkomst kunnen voorleggen die nog minstens achttien jaar loopt op het onroerend goed waarvoor de aanvraag wordt gedaan. Dit alles onverminderd de bijzondere bepalingen inzake de tegemoetkoming in de kosten van huurkoop of leasing of prefinanciering voor de bouw, aankoop, inrichting en ingebruikneming van voorzieningen voor bejaarden.

§ 2. De Regering bepaalt de bijkomende voorwaarden waaraan een aanvraag van een subsidiebeslissing moet voldoen.

Artikel 13

De Regering regelt de procedure van goedkeuring en van de uitbetaling van de geplande investeringen. De uitbetaling kan gebeuren door middel van voorschotten.

Artikel 14

De Regering deelt jaarlijks aan de Vlaamse Raad de inventaris mee van alle subsidiebeloften en subsidiebeslissingen, met de financiële engagementen.

HOOFDSTUK IV

Overgangs- en Slotbepalingen

Artikel 15

Het decreet van 1 juni 1983 houdende oprichting van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-Sociale Instellingen wordt opgeheven.

Artikel 16

§ 1. De artikelen 5 § 3, 7, 8 en 9 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden gecoördineerd op 18 december 1991 worden opgeheven.

§ 2. De artikelen 3 § 1, 4 § 1 en 5 § 1 van de decreten inzake voorzieningen voor bejaarden gecoördineerd op 18 december 1991 worden gewijzigd als volgt :

„Art. 3 § 1 Alleen lokale en provinciale besturen kunnen subsidies krijgen voor het bouwen en verbouwen van woningen voor bejaarden, of voor de aankoop van gebouwen bestemd om als woning voor bejaarden te worden ingericht.

“Art. 4 § 1 Alleen lokale en provinciale besturen, verenigingen zonder winstoogmerk en instellingen van openbaar nut in de zin van de wet van 27 juni 1921 kunnen subsidies krijgen voor het bouwen, het verbouwen en inrichten van dienstencentra, of voor de aankoop van gebouwen bestemd om als dienstencentrum te worden ingericht.,, “Art. 5 § 1 Alleen lokale en provinciale besturen, verenigingen zonder winstoogmerk en instellingen van openbaar nut in de zin van de wet van 27 juni 1921 kunnen subsidies krijgen voor het bouwen, het uitbreiden, het verbouwen en het inrichten van serviceflatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening, rusthuizen en dagverzorgingscentra of voor de aankoop van gebouwen bestemd om als serviceflatgebouw, als woningcomplex met dienstverlening, als rusthuis of als dagverzorgingscentrum te worden ingericht of als tegemoetkoming in de kosten van huur, huurkoop, leasing of lening voor het aankopen, het bouwen, het inrichten en het in gebruik nemen van service-flatgebouwen, woningcomplexen met dienstverlening en rusthuizen. Beide subsidies kunnen niet gecumuleerd worden.,, .

§ 3. Het artikel 6 van hetzelfde decreet wordt aangevuld als volgt :

“voor zover deze vormen geen investeringen betreffen, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.,,

Artikel 17

§ 1. In artikel 54, § 1 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie voor Personen met een Handicap worden de woorden “op de in § 2 aangegeven wijze,, vervangen door ” overeenkomstig de bepalingen van het decreet van inzake de Infrastructuur voor Persoonsgebonden Aangelegenheden.,,

§ 2. De artikelen 54, § 2, § 3, § 4 en § 5 en 64, § 1, 2° van hetzelfde decreet worden opgeheven.

§ 3. Het artikel 58 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap wordt gewijzigd als volgt :

“Art. 58. § 1. De rechtsvordering tot terugbetaling van tegemoetkomingen verjaart twee jaar na het einde van de maand waarin de tegemoetkoming werd betaald, ongeacht of zij betaald werd via een derde of via een voorziening.

§ 2. Elke tegemoetkoming van het Fonds waartoe besloten is of die gehandhaafd blijft op grond van gegevens die bedrieglijk, onjuist of onvolledig bevonden zijn, kan teruggevorderd worden. De vordering tot terugbetaling verjaart vijf jaar na het einde van de maand waarin de tegemoetkoming werd betaald.

§ 3. Benevens de redenen waarin is voorzien in het Burgerlijk Wetboek wordt de verjaring gestuit door een aangetekende brief. ,,

Artikel 18

In het decreet van 29 mei 1984 houdende de oprichting van de instelling Kind en Gezin wordt in het artikel 5, § 2 een littera e) gevoegd die luidt als volgt :

“e) investeringssubsidies te verstrekken aan de initiatiefnemers, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van inzake de Infrastructuur voor Persoonsgebonden Aangelegenheden.,,

Artikel 19

De besluiten, genomen ter uitvoering van de decreten genoemd in artikel 15, 16 en 17, blijven van kracht totdat zij door de Regering worden opgeheven.

Artikel 20

§ 1. Alle aanvragen van investeringssubsidies waarvoor op datum van inwerkingtreding van dit decreet een ontwerp werd goedgekeurd of kredieten werden vastgelegd, worden verder behandeld volgens de procedureregels die golden voor het Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-sociale Instellingen of desgevallend voor het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

§ 2. Behoudens de bepalingen in § 1 zijn alle principiële akkoorden en goedgekeurde voorontwerpen automatisch en zonder enig recht op schadevergoeding vervallen.

§ 3. Behoudens het bepaalde in § 1 en § 2 is het Fonds de rechtsopvolger en treedt het in alle rechten en plichten van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-sociale Instellingen.

Artikel 21

De Regering bepaalt de datum van inwerkingtreding van dit decreet.

Brussel, 22 december 1993.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

L. VAN DEN BRANDE

***De Vlaamse minister van Tewerkstelling en
Sociale Aangelegenheden,***

L. DETIEGE

***De Vlaamse minister van Financiën en Begroting,
Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin,***

W. DEMEESTER-DE MEYER
